

Vlaams
Parlement

ingediend op **710** (2020-2021) – Nr. 5
8 juni 2021 (2020-2021)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn,
Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
uitgebracht door Katrien Schryvers, Tine van der Vloet
en Ann De Martelaer

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van regelgeving
in het kader van de Vlaamse sociale bescherming

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding:

Voorzitter: Stefaan Sintobin.

Vaste leden:

Koen Daniëls, Lorin Parys, Elke Sleurs, Tine van der Vloet, Katja Verheyen;
Immanuel De Reuse, Stefaan Sintobin, Suzy Wouters;
Maaïke De Rudder, Katrien Schryvers;
Freya Saeys, Maurits Vande Reyde;
Ann De Martelaer, Jeremie Vaneeckhout;
Freya Van den Bossche.

Plaatsvervangers:

Allessia Claes, Piet De Bruyn, Freya Perdaens, Sarah Smeyers, Annabel Tavernier;
Yves Buysse, Ilse Malfroot, Frieda Verougstraete-Deschacht;
Vera Jans, Kurt Vanryckeghem;
Gweny De Vroe, Emmily Talpe;
Johan Danen, Celia Groothedde;
Conner Rousseau.

Toegevoegde leden:

Lise Vandecasteele.

Documenten in het dossier:

- 710** (2020-2021) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Verslag van de hoorzitting
– Nr. 3: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
– Nr. 4: Amendementen

INHOUD

1. Toelichting door Wouter Beke, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding	4
1.1. Traject.....	4
1.2. Inhoud	4
1.3. Algemeen kader van de Vlaamse sociale bescherming	4
1.4. Integratie 'as is'.....	5
1.5. Inburgeringsplicht en verblijfsvoorwaarde	5
1.6. Zorgbudget voor ouderen.....	5
1.7. BelRAI	5
2. Algemene bespreking	6
2.1. Uiteenzetting door Hannes Anaf	6
2.2. Uiteenzetting door Jeremie Vaneeckhout	7
2.3. Uiteenzetting door Immanuel De Reuse	8
2.4. Uiteenzetting door Katrien Schryvers	9
2.5. Uiteenzetting door Jos D'Haese	11
2.6. Uiteenzetting door Lorin Parys	13
2.7. Uiteenzetting door Freya Saeys.....	13
2.8. Uiteenzetting door Celia Groothedde.....	14
2.9. Uiteenzetting door Maurits Vande Reyde	16
2.10. Antwoord van minister Wouter Beke	16
2.11. Replieken	17
3. Artikelsgewijze bespreking en stemming	21
4. Tweede lezing.....	21
5. Stemming over het geheel	24
Gebruikte afkortingen.....	25
Bijlage: zie de dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding besprak het ontwerp van decreet tot wijziging van regelgeving in het kader van de Vlaamse sociale bescherming tijdens haar vergaderingen van 4 mei, 1 juni en 3 juni 2021.

Tussenin werd op 26 mei 2021 een hoorzitting georganiseerd. Het verslag van die hoorzitting is gepubliceerd als *Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 710/2.

Tijdens de vergadering van 1 juni 2021 vroeg Jeremie Vaneeckhout, daarin bijgetreden door Freya Van den Bossche, in overeenstemming met artikel 75, 2, van het Reglement, een tweede lezing.

Met het oog op die tweede lezing werden vijf amendementen ingediend op de in eerste lezing aangenomen artikelen. Die amendementen zijn verspreid als *Parl.St.* VI.Parl. 2020-21, nr. 710/4.

De presentatie is terug te vinden op de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

(Deze commissievergaderingen werden als videoconferentie georganiseerd.)

1. Toelichting door Wouter Beke, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding

1.1. Traject

Minister *Wouter Beke* zegt dat de Vlaamse Regering op 30 oktober 2020 haar principiële goedkeuring heeft verleend aan het voorontwerp van decreet. Op 18 december 2020 volgde de tweede principiële goedkeuring na advies van de Vlaamse Raad WVG, de SERV en de Vlaamse Toezichtcommissie. De definitieve goedkeuring na advies van de Raad van State volgde op 19 maart 2021 waarop het ontwerp van decreet op 26 maart 2021 is ingediend in het Vlaams Parlement.

1.2. Inhoud

Met dit ontwerp van decreet worden psychiatrische verzorgingstehuizen, beschut wonen, revalidatieziekenhuizen, revalidatieovereenkomsten, de multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging en het multidisciplinaire overleg 'as is' geïntegreerd in de Vlaamse sociale bescherming. De overige elementen zijn de inburgeringsplicht en verblijfsvoorwaarde, het zorgbudget voor ouderen en de BelRAI.

1.3. Algemeen kader van de Vlaamse sociale bescherming

De Vlaamse sociale bescherming is een volksverzekering met bijdrageplicht. Al wie ouder is dan 25 jaar betaalt een jaarlijkse zorgpremie van 54 euro. Wie de verhoogde terugbetaling in de ziekteverzekering geniet, betaalt 27 euro. De aansluiting is verplicht voor wie in Vlaanderen woont en Belgisch sociaal verzekerd is. In Brussel is aansluiting facultatief.

De doelstelling van de Vlaamse sociale bescherming is mensen met een vastgestelde zorgbehoefte de mogelijkheid bieden om de regie van hun zorg in eigen handen te houden en hun autonomie te versterken. De Vlaamse sociale bescherming maakt zorg, zowel thuis als residentieel, financieel toegankelijk, voor zover het om een Vlaamse bevoegdheid gaat.

Er zijn twee belangrijke pijlers of rechten in de Vlaamse sociale bescherming: een vrij besteedbaar cashbudget en een zorgbudget voor geïntegreerde zorg. Het gaat meer bepaald om het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden; het basisondersteuningsbudget voor personen met een handicap; het zorgbudget voor ouderen met een

zorgnood; de tegemoetkoming voor residentiële zorg; de tegemoetkoming voor mobiliteitshulpmiddelen; de tegemoetkoming voor geestelijke gezondheidszorg in een CGG, psychiatrisch verzorgingstehuis, initiatief voor beschut wonen of revalidatiecentrum; de tegemoetkoming voor fysieke revalidatie; de tegemoetkoming voor thuiszorg; de tegemoetkoming voor transmurale zorg en de tegemoetkoming voor multidisciplinair overleg.

In dit ontwerp van decreet ligt de focus op de verzekeraarbaarheid en de financiering van psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven voor beschut wonen, revalidatieziekenhuizen en revalidatieconventies. Er wordt ook gestart met een belangrijk digitaliseringsproject voor de verzekeraarbaarheid en facturatie door de erkende Vlaamse zorgkassen.

1.4. Integratie 'as is'

Het Overnamedecreet van 6 juli 2018 wordt gewijzigd en regelt de erkenning van psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven voor beschut wonen, revalidatieconventies en revalidatieziekenhuizen.

De digitale ingebruikname van het VSB-platform zal volgens de volgende timing verlopen: de revalidatieziekenhuizen tegen 5 januari 2022; de revalidatieconventies (fase 1) tegen 1 juni 2022; de psychiatrische verzorgingstehuizen tegen 4 januari 2023; de revalidatieconventies (fase 2) tegen 1 juni 2023; en MBE's, gespecialiseerde rolstoeladviesteams, revalidatieconventies (fase 3) en initiatieven voor beschut wonen tegen 4 januari 2024.

1.5. Inburgeringsplicht en verblijfsvoorwaarde

Het Vlaamse regeerakkoord 2019-2024 (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 31/1) bepaalt dat de inburgeringsplicht als verblijfsvoorwaarde zal gelden. De verblijfsvoorwaarde verhoogt van vijf tot tien jaar voor nieuwkomers van buiten Europa voor het toekennen van zorgbudgetten. Het is de bedoeling om het draagvlak voor solidariteit tussen burgers te waarborgen en te behouden, en om de financiële houdbaarheid te waarborgen op langere termijn.

De inburgeringsplicht betekent dat zorgbudgetten worden toegekend op basis van de band tussen de uitoefening van de rechten in de Vlaamse sociale bescherming en de verplichtingen eigen aan de Vlaamse samenleving. Daarnaast beoogt men de versterking van de positie van nieuwkomers in de Vlaamse samenleving.

1.6. Zorgbudget voor ouderen

Dit ontwerp van decreet legt de juridische basis. In een eerste fase gaat het over de betaalbaarheid van de woonzorgcentra. Door de bewoners van woonzorgcentra in dezelfde categorie van zelfredzaamheid in te delen, krijgen meer bewoners recht op een zorgbudget voor ouderen. In een tweede fase – die nog niet is opgenomen in dit ontwerp van decreet – worden de huidige drie vormen van zorgbudget hervormd tot één type zorgbudget met de BelRAI als uniek inschalingsinstrument.

1.7. BelRAI

De BelRAI is de gemeenschappelijke taal van zorgverleners in verschillende settings. Het is een set van indicatiestellingsinstrumenten met eenzelfde kern om het functioneren en de zorgnoden van zorgbehoevende personen op een gestandaardiseerde, objectieve en wetenschappelijk valide manier in kaart te brengen. De BelRAI garandeert een uitgebreide beoordeling van functioneren en zorgnoden ter ondersteuning van een zorgplan met als doel de kwaliteit en continuïteit van zorg te optimaliseren.

De BelRAI levert toegevoegde waarde op doordat een persoon met een zorgnood niet telkens opnieuw een inschaling moet ondergaan. De BelRAI zorgt voorts voor de uitwisseling van gegevens tussen voorzieningen en sectoren, voor automatische rechtentoekenning, voor breder en juist zicht op de zorg- en ondersteuningsnoden, en ten slotte voor betere kwaliteit van zorg en zorgcontinuïteit. De invoering van de BelRAI is een absolute voorwaarde om op termijn de persoonsvolgende financiering in de Vlaamse sociale bescherming te realiseren.

De BelRAI wordt gefaseerd geïmplementeerd. Op 1 juni 2021 in de thuiszorg aan de hand van de BelRAI-screener. Op 1 juni 2022 aan de hand van het sociaal supplement in de thuiszorg en op 1 juni 2023 aan de hand van de BelRAI Home Care in de thuiszorg en de BelRAI Long Term Care Facility in de woonzorgcentra.

Voorts is het de bedoeling de persoonsvolgende financiering uit te voeren op basis van de BelRAI. Het is vooralsnog wachten op de resultaten van het wetenschappelijk onderzoek. In de tweede helft van deze regeerperiode wil minister Wouter Beke van start gaan met proefprojecten in de thuiszorg en in de residentiële ouderenzorg.

2. Algemene bespreking

2.1. Uiteenzetting door Hannes Anaf

Volgens *Hannes Anaf* is Vooruit absoluut geen voorstander van het ontwerp van decreet omdat er extra drempels opgeworpen worden die het mensen moeilijker maken om beschermd te zijn. Hij betreurt dat de kritische stemmen niet aan bod zijn kunnen komen tijdens de hoorzitting van 26 mei 2021, maar zij hebben hun mening alsnog kunnen geven op de door hem en Jeremie Vaneeckhout georganiseerde extra hoorzitting van 28 mei 2021.

De SERV stelt in zijn advies dat het opleggen van bijkomende verblijfs- en inburgeringsvoorwaarden voor het verkrijgen van sociale rechten en de dossiertaks voor het instellen van een administratief beroep niet gerechtvaardigd zijn. De wijzigingen beperken de solidariteit en de financiële toegankelijkheid tot kwalitatieve zorg.

De Vlaamse Raad WVG gaat evenmin akkoord met de verstrengingen, aangezien ze een daling van het beschermingsniveau betekenen en kwetsbare personen uitsluiten van financieel toegankelijke zorg en ondersteuning. De raad maakt ook voorbehoud bij het voorstel om het zorgbudget voor ouderen met een zorgnood in een woonzorgcentrum volledig aan het inkomen te koppelen, en heeft een tweede bijkomend advies toegevoegd omdat hij zich niet kan vinden in wat voorligt.

Ook de Raad van State is zeer kritisch, onder meer over de aanpassingen aan het zorgbudget, de verblijfsvoorwaarde en de dossiertaks. In de memorie van toelichting staat dat ingevolge het advies van de Raad van State waarin geconcludeerd wordt dat de dossiertaks beschouwd dient te worden als een belasting, het bedrag van de dossiertaks en de vrijstellingen in het ontwerp van decreet worden opgenomen. Er wordt echter nergens een antwoord gegeven op de vraag naar bijkomend onderzoek naar de impact van de regeling op mogelijke ongerechtvaardigde beperkingen van toegang tot de rechter.

De dossiertaks is disproportioneel, want momenteel wordt maar tegen ongeveer 1,5 procent van de geweigerde dossiers beroep aangetekend. Daarenboven is 20 procent van die beroepen gegrond. De kans op 'non-take-up' van sociale rechten door te weinig beroepen is momenteel groter dan dat er te vaak beroep wordt aangetekend, en de dossiertaks zal die ongelijkheid nog vergroten.

De verlenging van de verblijfsduur van vijf naar tien jaar is vooral een ideologische idee-fixe, die waarschijnlijk niet zal standhouden voor het Grondwettelijk Hof

omdat het een schending is van het standstillbeginsel. Ondanks het feit dat er zo een verregaande ongelijkheid tussen burgers ontstaat, wordt dit doorgezet en worden er A- en B-burgers gecreëerd. De toetsing met betrekking tot die verblijfsduur zal niet alleen gebeuren op basis van artikel 23 van de Grondwet, maar ook op basis van Europees recht en samenwerkingsovereenkomsten die België heeft gesloten met derde landen.

Door de koppeling van het recht op Vlaamse sociale bescherming aan inburgering creëert de meerderheid nieuwe ongelijkheid tussen burgers. Niet de toegang tot de Vlaamse sociale bescherming wordt afhankelijk gemaakt van inburgering, maar enkel de rechten terwijl de plichten voor iedereen gelden. Men wil van nieuwkomers wel hun geld en dat ze integreren in de gemeenschap, maar als puntje bij paaltje komt, zijn ze er geen deel van en krijgen ze hun rechten pas na een aantal jaar.

Verder is er een discrepantie tussen het feit dat de zorgpremie wel wordt geïndexeerd, maar dat de indexering niet geldt voor het zorgbudget zware zorg.

Vooruit zal dit ontwerp van decreet niet goedkeuren en gaat ervan uit dat het nog een juridisch staartje zal krijgen. Hannes Anaf roept de leden van de meerderheid op om zichzelf die martelgang te besparen en de plannen alsnog aan te passen.

2.2. Uiteenzetting door Jeremie Vaneeckhout

Jeremie Vaneeckhout wil loskomen van het principiële debat over de hoorzitting op 26 mei 2021 en de extra hoorzitting op 28 mei 2021 omdat er over de lijst van sprekers uitgebreid is gedebatteerd tijdens de regeling van de werkzaamheden. De adviezen op dit ontwerp van decreet zijn erg kritisch en er wordt inhoudelijk vaak niet aan tegemoetgekomen. Groen vond het belangrijk om ook de kritische stemmen te horen. De partij zal het ontwerp van decreet niet goedkeuren en is er eveneens van overtuigd dat het juridisch niet sluitend is.

Op de website van de Vlaamse overheid staat te lezen dat Vlaanderen met de Vlaamse sociale bescherming tikkert aan een eigen laag boven op de federale sociale zekerheid voor wie langdurig zorg en ondersteuning nodig heeft. De sociale zekerheid wordt gedefinieerd als een publiek stelsel dat bedoeld is om inkomen en/of verzorging te garanderen voor natuurlijke personen, gezinnen of andere samenlevingsvormen die tijdelijk of blijvend niet of niet langer in staat worden geacht om zelf in voldoende inkomen en/of verzorging te voorzien. Dit ontwerp van decreet ondermijnt de keuze om te bouwen aan de Vlaamse sociale bescherming als een aanvullende vorm van sociale zekerheid want de basisprincipes van een sociale zekerheid worden in grove mate geschonden.

Groen steunt de inkanteling van de deelsectoren, maar heeft problemen met de symbolen uit het Vlaamse regeerakkoord die tonen hoe streng en hardvochtig de Vlaamse overheid durft te zijn. De verhoging van de verblijfsvoorwaarde houdt in dat iemand eerst tien jaar de bijdrage moet betalen, maar pas daarna beschermd is. Wanneer zal het voldoende zijn? Zal dit in de toekomst op alles worden toegepast? Moet dit ook op federaal niveau toegepast worden?

Groen heeft ook vragen bij de juridische degelijkheid. Het standstillprincipe betekent dat geboden bescherming uit de sociale zekerheid niet in aanzienlijke mate verminderd mag worden, tenzij om redenen van algemeen belang en als aangetoond is dat dit noodzakelijk en proportioneel is. Dat is in het huidige ontwerp van decreet niet het geval, wat een schending betekent van de Grondwet, het Europees Unierecht en diverse internationale verdragen. De spreker vraagt dat de meerderheid dit ontwerp van decreet niet willens nillens doordruwt, ook uit ethische overwegingen. België erkent vluchtelingen wegens medische redenen, maar hun zorg wordt de eerste tien jaar niet betaald.

Tegen 1,5 percent van de geweigerde dossiers wordt beroep ingediend, waarvan 20 procent terecht blijkt te zijn. De dossiertaks schendt het redelijkheids-, gelijkheids- en standstillbeginsel, want deze financiële drempel belemmert de toegang tot de rechter.

Er wordt een uniform woonzorgbudget gecreëerd dat enkel inkomensgerelateerd is zonder rekening te houden met de zorgzwaarte. Dat is strijdig met de principes van de persoonsvolgende financiering waarvoor zorgzwaarte de fundamentele basis vormt en waarbij mensen de regie over de eigen zorg krijgen. Op deze manier wordt er een onderscheid gecreëerd tussen thuiszorg en residentiële woonzorg, en wordt de overstap van thuiszorg naar residentiële zorg eens te meer een financiële kwestie.

Er zijn ook vragen te stellen bij het feit dat bijdrages worden geïndexeerd maar het zorgbudget niet. Ook transparantie inzake BelRAI voor gebruikers is belangrijk met het oog op eventuele beroepen en tweede-indicatiestellingen.

Groen heeft juridische, beleidsmatige en morele vragen bij dit ontwerp van decreet. Dit is een budgettaire, maar nog veel vaker een symbolische kwestie waarbij de Vlaamse meerderheid wil tonen hoe streng ze durft te zijn. Iemand moet het verdienen vooraleer hij of zij iets krijgt, zonder daarbij rekening te houden met legitieme zorgnoden. Dit is een zure appel voor veel Vlamingen die hier al dan niet geboren zijn en hierdoor getroffen worden. Het is juridisch broddelwerk dat sowieso in de komende maanden zal sneuvelen. De partij zal het ontwerp van decreet niet goedkeuren.

2.3. Uiteenzetting door Immanuel De Reuse

Immanuel De Reuse vindt het een gemiste kans dat er geen hoorzittingen au fond zijn gehouden omdat er op die manier veel meer argumenten voor en tegen waren geweest, maar ook omdat dit ontwerp van decreet op deze manier altijd het aura zal dragen dat het 'van moetens' was.

Op 1 januari 2019 werd de dienstverlening van zes materies vanuit het RIZIV overgeheveld naar Vlaanderen en opgenomen in een intervalfase van 1 januari 2019 tot en met 1 januari 2022. Tijdens de intervalfasen bleven de onderdelen gekoppeld aan het recht op prestaties in het kader van de federale ziekteverzekering met de ziekenfondsen als uitvoeringsorganisaties. De intervalfasen hebben tot doel de transitie uit te werken om tot een volledige inkanteling te komen in de Vlaamse sociale bescherming en de zorgkassen. De IMC had in dat kader een overeenkomst afgesloten die afloopt op 31 december 2021. Tegen die tijd dient de integratie in de Vlaamse sociale bescherming voltooid te zijn met de zorgkassen als uitvoeringsorgaan.

Tijdens de bespreking van het voorontwerp van decreet van 30 oktober 2020 bleek dat de vooropgestelde timing van 1 januari 2022 door de coronapandemie niet zou worden gehaald en in het ontwerp van decreet wordt er over een alternatief gesproken. Wat is dat alternatief? Over welke domeinen gaat het? Wordt er overlegd met het federale niveau om voor bepaalde sectoren een verlenging van het IMC-akkoord te vragen? Aangezien Vlaanderen drie jaar de tijd heeft gehad om de inkanteling voor te bereiden, vindt het Vlaams Belang uitstel onaanvaardbaar.

Dit gaat over een zorgverzekering gekoppeld aan een bijdrageplicht, wat betekent dat er solidariteit in beide richtingen moet zijn, zowel van de krijger als van de gever, maar waarbij er toch garantie op zorg is. Iedereen moet zijn bijdrage betalen, rechtstreeks of onrechtstreeks via het afhouden van het zorgbudget, maar er kan een uitzondering gemaakt worden voor mensen die geconfronteerd worden met een persoonlijk faillissement of mensen in budgetbeheer of een collectieve schuldenregeling.

De BelRAI is voor het Vlaams Belang een prioritair project dat nauwlettend opgevolgd moet worden en op een zo kort mogelijke termijn efficiënt moet worden geïmplementeerd.

De Vlaming moet zich voor alles wat te maken heeft met de Vlaamse sociale bescherming kunnen richten tot één uniek loket. Momenteel is er een Vlaamse Zorgkas met daarnaast zorgkassen gelinkt aan de ziekenfondsen. Volgens het Vlaamse regeerakkoord moet er geëvolueerd worden naar één Vlaamse Zorgkas binnen de termijn van een legislatuur. De expertise die vandaag in de ziekenfondsen aanwezig is, moet overgenomen kunnen worden via een transfer van personeel.

Hannes Anaf noemde het aspect inburgering en integratie een ideologische idee-fixe, maar Immanuel De Reuse vindt dit de normale gang van zaken als het gaat over solidariteit. In de memorie van toelichting staat dat rechthebbenden op een zorgbudget gemiddeld gezien ongeveer veertig jaar bijdragen doordat zij doorgaans pas vanaf 65 jaar een beroep doen op een zorgbudget. Deze periode is voor nieuwkomers veel korter. Zij stromen later in en doen eerder een beroep op een zorgbudget. Er wordt ethisch nagedacht maar vanuit een ander standpunt dan de linkse oppositie. Voor het Vlaams Belang gaat het ook over draagkracht van solidariteit.

De toekenning van een zorgbudget voor ouderen met een zorgnood is afhankelijk van twee factoren: de hoogte van de zorgnood en het inkomen. Voor mensen in een woonzorgcentrum zou de factor zorgnood afgeschaft worden. Mensen die naar een woonzorgcentrum verhuizen, zijn niet meer in staat om thuis te wonen en hebben al een voldoende hoge zorgnood. Het is een goede zaak dat enkel de inkomensafhankelijke factor in rekening wordt gebracht voor de toekenning van het zorgbudget voor ouderen.

Een heikel punt betreft het administratieve beroep en de dossiertaks. De minister spreekt over een noodzakelijke maar billijke drempel, maar uit cijfers van de overheid over de kostprijs blijkt dat dit argument geen hout snijdt. Immanuel De Reuse vindt dit onverantwoord omdat de inschaling van een zorgbehoevende een momentopname is en zorgbehoevenden moeten het recht op een tweede inschaling hebben als ze zich niet kunnen vinden in de eerste inschaling.

Het Vlaams Belang zal zich onthouden bij de stemming, maar op een positieve manier.

2.4. Uiteenzetting door Katrien Schryvers

Volgens *Katrien Schryvers* heeft iedereen sprekers kunnen voorstellen voor de hoorzittingen. Voor de hoorzitting op 26 mei 2021 was het Netwerk tegen Armoede uitgenodigd, maar het is niet op de uitnodiging ingegaan. Het is dan ook niet correct om te zeggen dat bepaalde stemmen niet zijn gehoord.

Dit ontwerp van decreet geeft mee uitvoering aan de zesde staatshervorming die Vlaanderen bevoegdheid geeft over belangrijke bijkomende sectoren. De discussie heeft zich echter enkel toegespitst op bepaalde elementen, wat afbreuk doet aan de andere zaken. De voorgestelde wijzigingen aan de Vlaamse sociale bescherming zullen bijdragen aan kwalitatievere, meer geïntegreerde en toegankelijke hulpverlening. De verdere gefaseerde inkanteling van verschillende zorgsectoren in de Vlaamse sociale bescherming moet de zorgcontinuïteit beter garanderen. De zorg zal ook op een meer afgestemde manier aangeboden kunnen worden, waarbij de historisch gegroeide tussenschotten tussen verschillende zorgaanbieders worden weggewerkt. Ontschotting en geïntegreerde zorg zijn doelstellingen van het Vlaamse zorgbeleid en de Vlaamse sociale bescherming biedt de mogelijkheid om hierin grote stappen vooruit te zetten.

Het gebruik van de BelRAI als inschalingsinstrument voor de zorgzwaarte moet meer duidelijkheid en zekerheid bieden. Het moet ook vermijden dat mensen meerdere keren ingeschaald moeten worden om verschillende types van zorg te kunnen krijgen. Het zal de zorgzwaarte ook op een betere en correctere manier inschatten, onder andere door meer rekening te houden met mentale draagkracht.

Met het zorgbudget kan de persoon met een zorgnood zelf beslissen van welke zorg hij of zij wil gebruikmaken, en kan de zorg op een meer vraaggestuurde manier georganiseerd worden.

In de Vlaamse sociale bescherming wordt uitgegaan van het verzekeringsprincipe waarbij mensen bijdrages betalen, bepaalde verplichtingen op zich nemen en daar rechten uit putten. Het overgrote deel van de mensen doet er maar een beroep op na betaling van bijdrages gedurende een aantal jaren. De meerderheid vindt het dan ook logisch dat er een evenwicht bestaat tussen bijdragen aan het systeem en een beroep kunnen doen op rechten ervan.

Zorgen voor betere betaalbaarheid van een verblijf in een woonzorgcentrum is een van de pijlers van het ouderenbeleid in het Vlaamse regeerakkoord. Er zijn verschillende manieren om daarop in te zetten, zoals controle op de dagprijsstijgingen en de financiering van rvt-plaatsen. Daarnaast moet nog sterker ingezet worden op de financiële draagkracht van bewoners. Mensen die in een woonzorgcentrum verblijven, hebben sowieso een hoge zorgnood en betalen allemaal hetzelfde. De vraag kan dan ook gesteld worden in hoeverre er voor hen een afzonderlijke inschaling op basis van zorg nodig is. Inschalingen brengen immers ook heel wat administratieve last met zich mee.

Voor CD&V is het essentieel dat de maatregel bijdraagt aan de betaalbaarheid van woonzorgcentra en dat de meest kwetsbaren die er (gaan) wonen, er zeker niet op achteruitgaan en minimaal hetzelfde zorgbudget blijven krijgen. Er wordt in het ontwerp van decreet geen keuze gemaakt over op welke manier dat zal gebeuren. Er wordt enkel gesteld dat er een automatische uniforme inschaling kan gebeuren van bewoners of van bepaalde groepen van bewoners. In het beste geval gaat het voor iedereen over een inschaling in categorie 5 omdat er zo geen discrepantie ontstaat tussen mensen in de thuissituatie en mensen in een woonzorgcentrum, maar dit heeft heel wat financiële implicaties. Als het niet of nog niet mogelijk is om iedereen in te schalen in categorie 5, vraagt Katrien Schryvers dat er in een tussenstap voorzien wordt waarbij er al een inschaling in categorie 3 of 4 is voor iedereen, maar dat wie aan de voorwaarden voor categorie 5 voldoet daar alsnog op ingeschaald kan worden. Zo wordt de betaalbaarheid voor veel mensen verbeterd en kunnen de meest kwetsbaren een beroep blijven doen op het allerhoogste zorgbudget. Hiermee wordt ook tegemoetgekomen aan de opmerkingen over het onderscheid tussen mensen thuis en mensen in een woonzorgcentrum.

Het aspect van de dossierkosten wordt enorm uitvergroet. De beroepsprocedure zal anders verlopen in vergelijking met de huidige. Er is ook een vermindering van de kosten tot 50 procent, of een vrijstelling voor bepaalde groepen. Indien het beroep gegrond wordt verklaard, volgt er een volledige terugbetaling. Het is niet correct dat kwetsbare groepen geen toegang meer zullen hebben tot beroepsmogelijkheden. Er is wel goede communicatie nodig. In het verleden werd vaak beroep aangetekend wanneer mensen dachten dat ze geen volledige genoegdoening hadden gekregen bij de eerste beoordeling, terwijl ze niet voldoende geïnformeerd waren over de voorwaarden waaraan ze moesten voldoen of de slaagkansen van het beroep.

2.5. Uiteenzetting door Jos D'Haese

Volgens *Jos D'Haese* heeft een groot deel van het ontwerp van decreet weinig te maken met welzijn, maar met het Vlaams-nationalistische project van de Vlaamse Regering. De meerderheid zoekt iets om het in de peilingen wat beter te doen en loopt het Vlaams Belang achterna, maar dat is doorzichtig en zal niet werken. Het is ook bijzonder pijnlijk dat het ontwerp van decreet wordt ingediend en verdedigd door een christendemocratische minister. Hij begrijpt goed dat de meerderheid de sprekers van de extra hoorzitting liever niet in het Vlaams Parlement hoorde omdat ze heel helder en scherp waren.

Er is gezegd dat de Vlaamse sociale bescherming de federale sociale zekerheid aanvult, maar beide verschillen fundamenteel van elkaar. De sociale zekerheid is gebaseerd op het principe van bijdragen volgens vermogen en krijgen volgens noden. Daarom zijn er progressieve sociale bijdragen zodat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen. Velen dragen veel meer bij dan ze ooit zullen terugkrijgen en weinigen krijgen meer dan ze ooit zullen bijdragen. Dat is het solidariteitsprincipe. Aan de Vlaamse sociale bescherming draagt iedereen evenveel bij via een vlaktaks, met een sociaal tarief als uitzondering. Hoe mensen ondersteund worden, hangt steeds meer af van de beschikbare budgetten in plaats van de noden van mensen.

Het ontwerp van decreet rekent definitief af met het idee dat de Vlaamse sociale bescherming voor iedereen op een gelijke wijze toegankelijk moet zijn. Er wordt onderscheid gemaakt tussen mensen die hier geboren zijn en mensen die naar hier gekomen zijn. De Vlaamse Regering komt daarmee stap voor stap dichterbij het idee van een pure private verzekering waarbij iemand premies betaalt en dan recht heeft op bepaalde zaken. De proefkonijnen van dienst zijn de nieuwkomers. Het is gemakkelijk en populair om dit te doen, maar hiermee wordt de deur opengezet om het principe van een sociale verzekering nog verder te ondergraven voor uiteindelijk iedereen. Er komt hierop forse kritiek van de vakbonden en de SERV, en dat is niet toevallig want zij hebben de sociale zekerheid opgebouwd.

Met de verstrenging van de verblijftijd en de verplichting tot inburgering zijn er twee fundamentele problemen. Ten eerste wordt het standstillprincipe geschonden omdat er een duidelijke achteruitgang is voor mensen die al vijf jaar maar nog geen tien jaar in het land zijn en daardoor langer zullen moeten bijdragen alvorens recht te hebben op ondersteuning. De meerderheid zegt dat de meeste mensen gemiddeld langer bijdragen vooraleer ze een beroep op de Vlaamse sociale bescherming doen omdat veel zorgbudget pas toegekend wordt na de leeftijd van 65 jaar. Dat is geen sterk argument en zelfs absurd want gemiddelden kunnen niet afgewogen worden tegen individuele gevallen.

Ten tweede discrimineert men op basis van afkomst. Enkel wie gedurende een bepaalde periode heeft bijgedragen aan de Vlaamse sociale bescherming kan van een tegemoetkoming genieten. Er is ook opgenomen dat het eigen is aan uitkeringen die deels gefinancierd worden door premies dat, vooraleer een bepaald recht op een tegemoetkoming geopend wordt, de persoon in kwestie effectief en voldoende lang heeft bijgedragen aan het stelsel. Dat klinkt mooi, maar dat is niet zo. Er is momenteel geen enkele voorwaarde om aanspraak te kunnen maken op premies van de Vlaamse sociale bescherming, tenzij voor nieuwkomers voor wie de voorwaarde nog verzwaaard wordt. *Jos D'Haese* begrijpt niet dat liberalen en christendemocraten de sociale bescherming nog verder laten eroderen en een gelijke behandeling niet belangrijk vinden.

Er zouden redenen van algemeen belang zijn om dit door te voeren, maar de vraag is of dit juridisch zal standhouden. Het Grondwettelijk Hof vernietigde eerder al een soortgelijke voorwaarde voor de inkomensgarantie voor ouderen en de inkomensvervangende tegemoetkoming. In de memorie van toelichting wordt beweerd dat

dit iets helemaal anders is omdat het toen ging over het waarborgen van een minimum-inkomen uit algemene middelen, terwijl het nu gaat over kostencompenserende uitkeringen die deels door individuele zorgpremies worden betaald. Nochtans haalde de Federale Regering exact dezelfde redenen aan voor hun systeem en heeft het Grondwettelijk Hof die van tafel geveegd op basis van het standstillprincipe.

Er wordt gezegd dat dit nodig is voor de financiële haalbaarheid. Het is evenwel niet zo dat de Vlaamse sociale bescherming op instorten staat als gevolg van nieuwkomers die enorme budgetten vragen. Volgens de spreker zou de verstrenging een duizendtal mensen uitsluiten, wat een besparing oplevert van 2,2 miljoen euro op een totaal van 800 miljoen euro aan uitgekeerde budgetten. Dat betekent een besparing van nog geen 0,3 procent. De verstrenging van de toegang tot het sociaal tarief levert een besparing van 650.000 euro op of 0,08 procent. Die cijfers kunnen geen zwaarwichtige redenen van algemeen belang zijn om in te gaan tegen de principes in de Grondwet.

Als financiële houdbaarheid het doel is, is de vraag waarom verblijfsduur als voorwaarde wordt genomen. Dit maakt duidelijk dat het over het ideologische principe gaat, namelijk dat mensen hier een bepaalde tijd moeten zijn.

Mensen zouden zich beter integreren als ze pas na tien jaar toegang krijgen tot de Vlaamse sociale bescherming of na vijf jaar tot sociale correcties. Op welke manier bevordert dit de integratie? Zijn daar precedentes van in het buitenland? Bestaat er internationaal onderzoek over? In het ontwerp van decreet staat dat nieuwkomers die minder dan vijf jaar in België verblijven hun wil nog moeten aantonen om aan de Vlaamse maatschappij bij te dragen, het zorgbudget te financieren en deel te nemen aan intergenerationele solidariteit. Dat heeft niets te maken met integratiebevordering, maar met het feit dat mensen gedurende vijf jaar 54 euro op tafel moeten leggen vooraleer ze vertrouwd worden. Het uitgangspunt van de meerderheid is dat mensen komen profiteren.

Puur juridisch is er een groot probleem met die tien jaar. In een Europese richtlijn over langdurig ingezetenen staat dat mensen in de Europese Unie na vijf jaar legaal verblijf recht hebben op een gelijke behandeling voor sociale rechten. Als het Grondwettelijk Hof dit niet vernietigt, zal het aan het Europees Hof van Justitie zijn.

Met de dossiertaks wordt de drempel om beroep in te dienen voor iedereen verhoogd, terwijl er relatief weinig beroepen zijn en relatief veel van die beroepen gegrond zijn. Er is geen redelijke grond om daarvoor drempels in te voeren. Om onterechte beroepen te vermijden, moet er ingezet worden op informatie en begeleiding.

Het ontwerp van decreet wijzigt de toekenning van het zorgbudget voor ouderen met een zware zorgnood voor bewoners van woonzorgcentra. Tot nu toe werd dat zorgbudget toegekend op basis van zorgzwaarte en inkomen. In het ontwerp van decreet is dat enkel inkomensgerelateerd. Aan iedereen in een woonzorgcentrum zal dezelfde graad van zelfredzaamheid toegekend worden. In functie van de budgettaire ruimte zal worden bepaald in welke categorie van zelfredzaamheid mensen zullen vallen. Katrien Schryvers pleit voor categorie 5, maar daar is geen budget voor. Is er zicht op hoeveel ouderen er door dit ontwerp van decreet minder of meer budget zullen krijgen?

De PVDA zal dit ontwerp van decreet niet goedkeuren en roept de meerderheid op om zich te bezinnen. Dit is geen goed idee, niet alleen omdat het achteraf vernietigd zal worden maar vooral omdat het ingaat tegen essentiële rechten uit de Grondwet, internationale verdragen en Europees recht. Jos D'Haese vraagt om dit bij te werken zodat de Vlaamse sociale bescherming op een sociale manier wordt uitgebouwd.

2.6. Uiteenzetting door Lorin Parys

Lorin Parys zegt dat de N-VA dit ontwerp van decreet zal goedkeuren. Hiermee worden sectoren in de Vlaamse sociale bescherming ingekanteld die eerder naar Vlaanderen zijn overgeheveld. Voor de N-VA zijn multidisciplinair overleg en inschaling volgens multidisciplinariteit een pijler van de nieuwe Vlaamse sociale bescherming.

Bij Groen is het vermanende vingertje terug en de partij vindt het ontwerp van decreet immoreel en onethisch. De PVDA schuwt de grote woorden evenmin. Maar wat is solidariteit anders dan eerst bij te dragen vooraleer uit de pot te kunnen trekken? Dat is de essentie van solidariteit en zorgt ook voor draagvlak. De essentie van de Vlaamse sociale bescherming is het verzekeringsprincipe. Iemand betaalt eerst premies vooraleer trekkingsrechten op te bouwen.

Het klopt dat het Grondwettelijk Hof enkele bepalingen van de inkomensgarantie voor ouderen en de inkomensvervangende tegemoetkoming heeft geschrapt, maar er zijn verschilpunten met wat voorligt. De inkomensgarantie voor ouderen en de inkomensvervangende tegemoetkoming zijn inkomensvervangende minimumvoorzieningen gefinancierd door belastingen en maken deel uit van de sociale zekerheid. Hier gaat het over zorgbudgetten die kostencompenserend zijn en gefinancierd worden door de zorgpremies die alle Vlamingen elk jaar moeten betalen, aangevuld met algemene middelen.

De verblijfsvoorwaarde is er net op gericht om de link tussen betaalde zorgpremies en toegekende zorgbudgetten te waarborgen. Er is een onevenwicht want de algemene populatie blijkt in de regel veel langer bij te dragen. Het lijkt de meerderheid billijk dat er eerst een aantal jaren effectief bijgedragen moet worden alvorens te kunnen trekken. Daarnaast wordt gevraagd dat er aan de integratie- en inburgeringsverplichting wordt tegemoetgekomen vooraleer recht te hebben op dat gedeelte van de Vlaamse sociale bescherming. Dat is een verschil met wat federaal voorlag en wat het Grondwettelijk Hof heeft beslist.

De dossiertaks is een billijke regeling omdat slechts een vijfde van de huidige beroepen gegrond is. Wanneer iemand in het gelijk wordt gesteld, dan zal de dossiertaks ook terugbetaald worden.

Er zit een logica achter het feit dat het inkomen de enige factor wordt om het zorgbudget voor ouderen in een woonzorgcentrum te determineren. Momenteel is er geen enkel woonzorgcentrum dat de dagprijs laat afhangen van de zorgzwaarte van de bewoner. Waarom dan die hele administratieve rimram?

Voor de N-VA is dit ontwerp van decreet een stap voorwaarts. De Vlaamse sociale bescherming wordt verder duurzaam uitgebouwd en meer Vlamingen zullen in de toekomst kunnen genieten van een uitgebreidere en eenvoudigere dienstverlening.

2.7. Uiteenzetting door Freya Saeys

Freya Saeys vindt dit ontwerp van decreet een belangrijke stap in de verdere uitwerking van de Vlaamse sociale bescherming. Open Vld juicht toe dat de inkanteling van de sectoren een regeling krijgt want het vraagt nog heel wat werk om die sectoren in het Vlaamse beleid in te passen. Dat blijft een belangrijke opdracht in deze legislatuur.

De invoering van de BelRAI als evaluatie-instrument is een werk van lange adem geweest, maar het is belangrijk om met één inschalinginstrument te werken. Voor de liberalen is dit een noodzakelijke bouwsteen voor de invoering van de persoonsvolgende financiering. Freya Saeys is tevreden dat de persoonsvolgende financiering nog meer verfijnd wordt. Het is een essentieel financieringsinstrument voor de

toekomst dat mensen moet toelaten de regie in eigen handen te nemen, waardoor ook initiatieven ontwikkeld kunnen worden die meer rekening houden met de wensen en noden van mensen met een zorgbehoefte. De coronacrisis heeft duidelijk gemaakt dat mensen smachten naar een eigentijdse invulling van hun zorgnoden waarbij ze meer zelf kunnen sturen. Het Vlaamse regeerakkoord bepaalt dat er voor de persoonsvolgende financiering in 2021 een stappenplan wordt uitgewerkt met als streefdoel de opstart van proefprojecten in de ouderenzorg.

De zorgkassen zullen in de toekomst contactgegevens over niet-betaalde premies kunnen doorgeven aan actoren die deel uitmaken van het samenwerkingsverband geïntegreerd breed onthaal. Open Vld vindt dit een goede maatregel omdat zo vermeden kan worden dat mensen hun premie niet betalen en daardoor geconfronteerd worden met achterstallige betalingen en boetes. Als het OCMW of het CAW de betrokkene nog niet kent, kan dit een signaal zijn dat er meer begeleiding nodig is.

Als iemand een negatieve beslissing krijgt en daartegen beroep instelt, leidt dat tot een tweede inschaling, wat belangrijke meerkosten meebrengt, waarvoor de dossierkosten worden ingevoerd. Het is geen aangename maatregel, maar er worden ook heel wat maatregelen genomen om de toegankelijkheid tot het beroep mogelijk te maken voor wie minder inkomsten heeft, en er is de vrijstelling voor mensen die zich in een financieel precaire situatie bevinden. Daarmee wordt een antwoord gegeven op de overweging van de Raad van State die stelt dat een bemoeilijking van de toegang tot administratieve beroepen een belemmering kan zijn voor de toegang tot de rechter.

Er is kritiek op het feit dat het zorgbudget voor ouderen in woonzorgcentra enkel gemoduleerd wordt op basis van inkomen. Het doel van de maatregel moet daarbij voor ogen gehouden worden, namelijk een betere betaalbaarheid van het woonzorgcentrum.

2.8. Uiteenzetting door Celia Groothedde

Celia Groothedde wijst erop dat er op de hoorzitting van 26 mei 2021 niemand was uitgenodigd die specifiek over de Brusselse situatie kon spreken, terwijl de Brusselaars door dit ontwerp van decreet zwaar gevat worden. Er was ook niemand uitgenodigd die kon spreken over de juridische bestandheid van de maatregelen of over de situatie van nieuwkomers, vluchtelingen en derdelanders, terwijl dit ontwerp enorme invloed op hen heeft. Die mensen zijn zich daar niet van bewust omdat het een technische materie betreft die ver van hun bed staat, maar beseffen het pas op het moment dat ze het nodig hebben.

In augustus 2019 schreef Celia Groothedde al een opiniestuk over de sociale sloophamer in de startnota waarin stond dat men vijf jaar zou moeten wachten op bescherming van de Vlaamse sociale bescherming. Ze nam toen al een aantal juridische hordes onder de loep, net als enkele professoren die aanhaalden dat de geopperde voornemens wankel waren op basis van nationale wetgeving en internationale regels. Er bestaan bovendien heel wat uitzonderingen, zoals voor seizoenarbeiders, familie van gastarbeiders, studenten of onderzoekers die verschillende statuten en beschermingsregels hebben. Dat is evengoed van toepassing op dit ontwerp van decreet.

Dat de uitsluitingsmaatregelen vaak de meest precaire groepen aantasten, verontrust haar heel erg als parlements lid dat armoede opvolgt. De overheid hoort wie kwetsbaar is net beter te beschermen.

Als gevolg van wekenlange onderhandelingen met de N-VA heeft het Vlaams Belang een stempel gedrukt op wat hier door de Vlaamse Regering zal worden uitgevoerd, namelijk de creatie van A- en B-burgers. Dat is niet alleen een gevaarlijk precedent,

maar ook een symboolmaatregel want de besparingen die ermee bereikt worden, zijn vrij klein. Het hellend vlak wordt aangesneden waarbij de ene persoon recht heeft op bijstand en hulp en de andere niet, en ze vraagt zich af waarom CD&V en Open Vld hieraan meedoen want het zal hen duur komen te staan, zowel inhoudelijk als moreel.

Er is ook een grote kans dat dit ontwerp van decreet juridisch door de mand valt. De vraag is of de kosten en de moeite opwegen tegen de beoogde besparingen. Als Europa dit veroordeelt, kan dit statenboetes opleveren.

De situatie van de Brusselaars in de Vlaamse sociale bescherming is al heel precair want de aansluiting is vrijwillig, wat haaks staat op het principe van sociale bescherming. Die moet universeel zijn en door iedereen gedragen. Nu komt er een systeem dat duurder is dan de andere keuzes die Brusselaars kunnen maken, en er wordt een hogere bijdrage gevraagd. Mensen in armoede hebben dat bedrag niet en sluiten niet aan, terwijl dit zware implicaties kan hebben. Ook mensen die de brief niet begrijpen, die in een andere gezinssituatie terechtkomen en daardoor de brief missen, mensen die dit niet prioritair vinden, mensen die het socio-economisch moeilijker hebben of mensen die verhuizen en de brief niet zien, sluiten niet aan. Ook mensen in ouderdom weten vaak niet wat de Vlaamse sociale bescherming inhoudt. Ze hebben hun hele leven lang bijgedragen aan de sociale zekerheid, maar als ze het nodig hebben laat Vlaanderen hen vallen als een baksteen.

Dit staat ook haaks op het principe dat Vlaanderen Brussel niet loslaat. Doordat Brussel zo verwaarloosd wordt, wordt de aantrekkelijkheid van het Vlaamse systeem in vraag gesteld, want in hoeveel woonzorgcentra in Brussel kan men ondertussen nog terecht via de Vlaamse sociale bescherming? Dat zijn er acht tegenover een veelvoud vanuit andere systemen.

Bovendien kan de Brusselaar die wel kiest voor het Vlaamse systeem rekenen op minder diensten. Dat is pijnlijk omdat het regelrecht ingaat tegen de slogan dat Vlaanderen Brussel niet loslaat. Dat is ook te merken in de cijfers: het streefcijfer is om 5 procent van het budget naar Brussel te laten gaan, terwijl het slechts om 2,7 procent gaat. Het gevolg is dat niet alleen de Brusselaar in de steek wordt gelaten, maar ook de aanbieders in Brussel omdat die al jaren in onzekerheid leven. Ze weten dat er een kleine kritische massa nodig is om de Vlaamse sociale bescherming in Brussel überhaupt vast te houden. Nu bestaat de angst dat dit het failliet van de Vlaams-Brusselse zorg institutioneel organiseert.

De vraag is hoe integraal het zorgbudget in Brussel nog genoemd kan worden. De meerderheid moet zich er goed bewust van zijn dat er op die manier over de Vlaamse sociale bescherming wordt gepraat. Dit ontwerp van decreet geeft nog steeds geen duidelijk beeld van hoe de Vlaamse Brusselaar kan rekenen op de Vlaamse Regering. Daarnaast zullen de implicaties in Brussel veel groter zijn. Brussel geeft vaak de eerste zuurstof aan mensen die daar aankomen en verdergaan eenmaal ze op hun pootjes zijn geland. Dit ontwerp van decreet zal ook de armen buitensporig treffen want er is een directe band tussen armoede en gezondheid. Net deze mensen zullen zich minder aansluiten, wat ook een weerslag zal hebben op de OCMW's waar die kwetsbare mensen terechtkomen.

Celia Groothedde besluit dat dit niet alleen een morele kwestie en een kwestie van menselijkheid is, maar ook een kwestie die de juridische toets waarschijnlijk niet zal doorstaan. Als dit goedgekeurd wordt, wordt duidelijk dat Vlaanderen Brussel in de praktijk heel vaak loslaat.

2.9. Uiteenzetting door Maurits Vande Reyde

Maurits Vande Reyde zegt dat de toegang voor nieuwkomers conform het verzekeringsprincipe is dat stoelt op de baten die iemand krijgt met de bijdragen die iemand betaalt. Het klopt niet dat wie een verzekering aangaat, de volgende minuut automatisch recht op alles heeft. De spreker heeft ook een aantal verzekeringen waarbij het even duurt vooraleer hij er gebruik van kan maken. Het is logisch dat de baten van de Vlaamse sociale bescherming in verhouding staan tot de bijdrages die iemand heeft gedaan. Vlaanderen wordt afgeschilderd als een onmenselijke regio om in te leven, maar er zijn veel andere landen waar dit eveneens het geval is en die niet bekendstaan als de meest onmenselijke regimes maar integendeel de grootste trekpleisters blijven voor migranten en nieuwkomers.

Hij stoort zich enorm aan de paternalistische visie op nieuwkomers, alsof het alleen maar gaat over sukkelaars voor wie gezorgd moet worden, die beschermd moeten worden en die naar hier komen voor de sociale maatregelen. Een grote groep van de nieuwkomers van vandaag zijn ondernemers, steken de handen uit de mouwen en willen bijdragen en meebouwen aan de samenleving. Net die mentaliteit wil de Vlaamse Regering stimuleren. Nieuwkomers zijn er zelf honderd procent voor om de toegang tot de sociale bescherming voorwaardelijk te maken van de bijdrage. Dit principe is logisch. Nieuwkomers komen naar hier om een beter leven te zoeken. Laat hen in staat om dat te doen en laat hen meebouwen aan de samenleving. Dat moet gestimuleerd worden in plaats van afgebroken.

2.10. Antwoord van minister Wouter Beke

Minister *Wouter Beke* wijst erop dat de wijzigingen het gevolg zijn van het feit dat verschillende sectoren overkomen naar Vlaanderen en vanaf 2022 gefaseerd ingekanteld worden in de Vlaamse sociale bescherming. Dat gaat gepaard met een enorm digitaliseringstraject, waarbij de zorgkassen zullen fungeren als een uniek loket. Zij controleren ook de verzekerbaarheid en de facturatie, en informeren de zorgvragers.

Op 1 juni 2021 wordt de BelRAI geïmplementeerd als indicatiestellingsinstrument, waarmee een nieuw tijdperk ingeluid wordt met als ambitie om zorggebruikers die nood hebben aan langdurige zorg en ondersteuning op een uniforme en objectieve manier in te schalen in de pijlers van de sociale bescherming. Zo wordt vermeden dat er verschillende inschalingen gebeuren, wordt er een completer beeld verkregen van de zorg- en ondersteuningsnoden, en wordt er gezorgd voor meer zorgkwaliteit.

De minister is geschrokken van alle ophef omtrent de dossierkosten. De Vlaamse Regering is niet verplicht om in de eerste administratieve bezwarenprocedure te voorzien. Het is niet de bedoeling om een drempel in te bouwen, maar net om een extra recht te creëren om toegang te verzekeren. De federale overheid had geen bijkomende bezwarenprocedures in de vroegere tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Men moest daarvoor rechtstreeks naar de arbeidsrechtbank. Hier wordt een extra mogelijkheid gegeven, dat als het omgekeerde wordt afgeschilderd.

De zorgvrager kan, wanneer hij niet genoeg scoort, opnieuw gratis ingeschaald worden als zijn zorgsituatie is gewijzigd. In de eerste twaalf maanden na de eerste inschaling betekent dit dat dezelfde indicatiesteller langsgaat zodat de gewijzigde zorgsituatie kan worden ingebracht. Na een periode van twaalf maanden kan iemand opnieuw gratis ingeschaald worden, ook bij een andere indicatiesteller.

Het huidige systeem op basis van de BEL-profielschaal is niet goed, omdat die geen volledig beeld geeft van de zorg- en ondersteuningsnoden. Bovendien is de manier waarop de zorgbehoevende bezwaar tegen de inschaling kan indienen, weinig uitgewerkt. Er zijn administratieve drempels. Vanuit Brussel kan men via een dossier

op papier met een hoorrecht oordelen over de specifieke woon- en leefsituatie van de zorgvrager. Nu wordt de second opinion ingevoerd om die drempel te verlagen. Een tweede indicatiestelling met huisbezoek biedt immers de beste garantie op een kwaliteitsvolle inschaling. Het verlagen van die drempel door eenvoudig een second opinion te kunnen aanvragen, zorgt er wel voor dat er bepaalde drempels ingebouwd moeten worden. De overheid vergoedt de kosten van de eerste inschaling en de gebruiker de kosten van de tweede inschaling. Datgene wat in de feiten een drempelverlaging is, wordt door de oppositie naar voren gebracht als een drempelverhoging. Het is de Zorgkassencommissie die de second opinion zal uitvoeren.

Om geen drempels in te bouwen voor mensen in precare financiële posities zijn er uitzonderingen. Als de second opinion in het voordeel is van de gebruiker, worden de dossierkosten terugbetaald. Voor personen die ressorteren onder het statuut van de verhoogde tegemoetkoming in het kader van de ziekteverzekering worden de dossierkosten gehalveerd. Voor specifieke groepen geldt er een vrijstelling.

De minister weerlegt de kritiek dat de Brusselaars verwaarloosd worden. Er is in Brussel een toets uitgevoerd op het ontwerp van decreet en er is een belangrijk samenwerkingsakkoord tussen de deelstaten, zodat Brusselaars maar ook Walen en personen uit de Duitstalige Gemeenschap de toegang behouden tot de erkende zorgvormen, zoals psychiatrische verzorgingstehuizen, woonzorgcentra of revalidatieziekenhuizen. Dat samenwerkingsakkoord geldt niet voor de zorgbudgetten.

Zelfredzaamheid wordt meegenomen als criterium. De Vlaamse Regering bepaalt tot welke categorie de gebruiker behoort, en houdt daarbij rekening met de vermindering van de zelfredzaamheid.

Op de vraag naar de concrete timing van de digitale ingebruikname antwoordt de minister dat begin januari 2022 de revalidatieziekenhuizen aan de beurt zijn. Op 1 juni 2022 zijn dat de revalidatieconventies, op 4 januari 2023 de psychiatrische verzorgingstehuizen en op 1 juni 2023 de revalidatieconventies fase 2. De rest volgt in januari 2024.

2.11. Replieken

Jeremie Vaneckhout is erkentelijk voor de inkanteling van de sectoren. Het wordt een uitdaging om de timing met betrekking tot de BelRAI te halen.

Wat betreft de dossiertaks, moet de meerderheid wel dezelfde versie vertellen. Freya Saeys zei dat er een drempel ingevoerd moet worden omdat er te veel misbruik is van mensen die een tweede indicatiestelling vragen. De minister zegt dat er een extra recht wordt gegeven en dat er geen drempel wordt gecreëerd.

Lorin Parys zei in wezen dat dit niets te maken heeft met sociale zekerheid en Jeremie Vaneckhout vraagt daarom dat de Vlaamse sociale bescherming niet langer verkocht wordt als een socialezekerheidssysteem. Hij stelt zich wel de vraag of dit ontwerp van decreet ook juridisch zo beoordeeld zal worden. Hij maakt zich sterk dat juridische instanties dit systeem wel degelijk als een socialezekerheidsstelsel zullen beschouwen en dat het verschil tussen inkomenssteun en het zorggerelateerde uitgavenbudget juridisch niet stand zal houden.

Met betrekking tot de dossiertaks herhaalt hij dat slechts in 1,5 procent van de geweigerde dossiers een tweede indicatiestelling wordt gevraagd.

Aan Maurits Vande Reyde zegt Jeremie Vaneckhout dat hij nooit bij een verzekeraar zou gaan die hem eerst laat betalen om pas over tien jaar verzekerd te zijn.

Hij begrijpt niet wat Maurits Vande Reyde bedoelt als hij de oppositie paternalisme ten aanzien van nieuwkomers verwijt, terwijl net de meerderheid nieuwkomers niet vertrouwt en hen eerst tien jaar laat betalen omdat ze anders zeker van het systeem zullen profiteren. Een nieuwkomer die hier aankomt wegens medische redenen en recht heeft op een zorgbudget, profiteert niet van het systeem, maar heeft gewoon recht op menselijke waardigheid. Het klopt dat dit voor de overgrote meerderheid van de nieuwkomers niet nodig zal zijn en dat dit alvast niet de reden is om naar hier te komen. Dat is een reden temeer om dergelijke symbolische drempels niet in te voeren om tegemoet te komen aan maatschappelijke en politieke druk, waarbij het verantwoord moet zijn dat het systeem solidair is en dat er streng genoeg wordt opgetreden zodat niemand kan profiteren. Jeremie Vaneekhout gelooft in mensen en vindt dergelijke drempels niet nodig, maar dat is een verschil in mensvisie.

Hannes Anaf sluit zich aan bij wat Jeremie Vaneekhout heeft gezegd over de drempels voor nieuwkomers. Blijkbaar is het voor de meerderheid enorm belangrijk dat iemand eerst tien jaar bijdraagt alvorens een beroep te kunnen doen op rechten. De Vlaamse sociale bescherming is geen spaarboekje, obligatie of pensioensparen, maar een verzekering voor risico's die zich op de korte of lange termijn kunnen voordoen. Als de redenering van de meerderheid doorgetrokken wordt, dan hebben Vlamingen van 26 jaar of 35 jaar evenmin recht op de Vlaamse sociale bescherming. Ze hebben dat echter wel omdat de meerderheid aanvaardt dat die groep de pech kan hebben om een ongeval te krijgen met een blijvend letsel en dat het wreed zou zijn om hen de zorgtoeslag te ontfangen. Dat klopt ook, maar het moet gelden voor iedereen die hier woont, werkt en een mooie toekomst probeert uit te bouwen. Op die manier werkt een verzekering.

De vergelijking met de sociale zekerheid is absurd. In de sociale zekerheid zijn mensen verzekerd vanaf het moment dat ze bijdragen en niet pas over tien jaar.

Dat het Vlaams Belang zich positief zal onthouden bij de stemming over het ontwerp van decreet en de extra drempel voor nieuwkomers toejuicht, verklaart waar de achterliggende idee gezocht moet worden. Het is een symbooldiscussie en niet meer dan zich stoer op de borst kloppen op kap van de zwaksten.

Het ergert Hannes Anaf dat cijfers ontbreken. Niemand kan zeggen hoeveel mensen door deze maatregelen onterecht worden uitgesloten. Niemand kan zeggen wat de kosten-batenanalyse is en waarom dat nodig is. Misbruik moet in alle gevallen aangepakt worden, maar het gaat hier niet over de mensen maar over de ideologie en het precedent.

Wat Lorin Parys zegt om de dossiertaks te verantwoorden, raakt kant noch wal. Dat één op vijf beroepen gegrond is, is wel degelijk veel want dat gaat om mensen die anders niet zouden krijgen waar ze recht op hebben. Door het betalend te maken, worden mensen afgeschrikt want voor velen is dat veel geld. Ze vinden het een te groot risico om beroep in te dienen.

Dat Freya Saeys zegt dat iedereen die een negatieve beslissing heeft gekregen beroep zal willen indienen, doet Hannes Anaf eraan twifelen of ze de cijfers wel kent. 1,4 procent van de mensen vroeg een second opinion aan in 2019 of 2306 keer op 159.730 gevallen. Hannes Anaf wordt kwaad van dergelijke argumenten.

In de memorie van toelichting worden twee argumenten aangehaald waarom de sociale bescherming teruggedrongen mag worden en waarom discriminatie ingevoerd mag worden, namelijk financiële houdbaarheid en het bevorderen van integratie. *Jos D'Haese* heeft uitgelegd waarom die argumenten niet opgaan, maar daar is de minister of niemand van de meerderheid op ingegaan, waarschijnlijk omdat ze er niet op kunnen antwoorden.

Maurits Vande Reyde had het over paternalisme maar dat was grotesk, want het is net de Vlaamse Regering die vertrekt van de houding dat mensen naar hier komen om te profiteren. Mensen komen inderdaad naar hier om te werken, geld te verdienen en bij te dragen aan de samenleving. Waarom moeten er dan extra drempels voor hen worden ingebouwd en niet voor iemand anders? In het ontwerp van decreet staat dat nieuwkomers hun wil moeten aantonen om aan de Vlaamse maatschappij bij te dragen, het zorgbudget te financieren en deel te nemen aan de intergenerationele solidariteit, en dat vindt Jos D'Haese paternalisme.

Lorin Parys had het over de argumenten van het Grondwettelijk Hof, maar het maakt weinig uit of het gaat over inkomensgarantie of ondersteuning. In beide gevallen zegt de Raad van State dat dit tegen de Grondwet ingaat, wat alleen kan als er redenen van algemeen belang zijn. De meerderheid geeft twee redenen van algemeen belang aan, namelijk financiële houdbaarheid en integratiebevordering, maar die zijn door het Grondwettelijk Hof van tafel geveegd.

Er is een groot verschil tussen de sociale zekerheid en private verzekeringen, want de sociale zekerheid vertrekt helemaal niet van het feit dat iemand eerst moet bijdragen vooraleer die iets terugkrijgt. De Vlaamse sociale bescherming evolueert steeds verder naar een private verzekering, maar is wel nog steeds verplicht. De meerderheid past de principes van een private verzekering toe op de sociale zekerheid, wat een probleem is.

Lorin Parys kent de definitie van solidariteit niet: voor hem betekent solidariteit iets geven en iets krijgen, maar solidariteit is geen koude berekening van plussen en minnen. Solidariteit betekent dat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen. Solidariteit is bijdragen volgens vermogen en krijgen volgens noden. De meerderheid wil de Vlaamse sociale bescherming op andere principes stoelen en dat mag, maar ze mag het dan geen solidariteit meer noemen.

De meerderheid gebruikt het criterium van de verblijfsduur en niet het criterium van de bijdrage, omdat dit maar een fractie uitmaakt van het hele budget van de Vlaamse sociale bescherming.

Er zijn inderdaad verschillende versies binnen de meerderheid te horen met betrekking tot de dossiertaks. In de hoorzitting van 26 mei 2021 zei Koenraad Pauwelyn, voorzitter van de Administratieve beroepscommissie van het Agentschap Vlaamse Sociale Bescherming, dat dit over een drempel gaat om te voorkomen dat er veel beroepen komen, maar dat is een slecht idee. Dat de dossiertaks terugbetaald wordt bij een positieve uitspraak van het beroep is irrelevant. De drempel is er wel op het moment dat het geld neergelegd moet worden en het gaat net over mensen die hulp aanvragen.

Jos D'Haese heeft geen overtuigende argumenten gehoord en vindt dat de meerderheid het ontwerp van decreet moet aanpassen of annuleren.

Celia Groothedde zegt dat de minister op veel zaken geen antwoord geeft en ook een aantal zeer veelzeggende dingen zegt.

Volgens de minister vormt de dossiertaks geen drempel omdat die terugbetaald wordt als het beroep gegrond is, maar wie in armoede leeft, heeft dat geld niet om uit te geven.

De minister is niet diep op Brussel ingegaan, maar heeft wel een bijzondere uitspraak gedaan. Brusselaars, Franstaligen en mensen uit de Duitstalige Gemeenschap zijn beschermd door een samenwerkingsakkoord, maar dat is er net omdat er geen echt goed statuut is. Als er een echt goed statuut was, dan zou er een verplichte aansluiting zijn voor mensen in Brussel. Het samenwerkingsakkoord is beter dan

niets, maar het bestaat omdat er voor de Nederlandstalige Brusselaars en/of voor wie zich wil aansluiten bij de Vlaamse Gemeenschap geen oplossing is. Dat schemerstatuut blijft maar voortduren en dat heeft zijn gevolgen.

Er zijn maar weinig mensen die aansluiten en wellicht zijn dat diegenen die meer financiële draagkracht hebben. Er is een goede kans dat niet alleen de Brusselaar op zich benadeeld wordt, maar dat er ook een mattheuseffect wordt georganiseerd. In de praktijk biedt de Vlaamse sociale bescherming in Brussel ook veel minder en gebruikers vinden dat onrechtvaardig. Hoe wil de minister mensen in Brussel aanzetten om de Vlaamse sociale bescherming te stutten als die niet alleen minder diensten maar ook minder budget biedt?

Celia Groothedde heeft niet eens alles aangehaald wat betreft Brussel. Er is ook de vraag of het zorgbudget voor personen met een handicap zal worden gekoppeld aan het groeipakket, en of Brusselse kinderen zullen worden uitgesloten. Ook de BelRAI wordt sowieso een enorme operatie. Zal het integraal zorgbudget wel integraal voor Brussel zijn? Op welke manier zal er voor automatische gegevensuitwisseling worden gezorgd? Wie mag het budget aanvragen? In Brussel kan men wel een aantal voorstellen doen, bijvoorbeeld ervoor zorgen dat de BelRAI breder toepasbaar wordt en dat er alternatieve systemen voor toeleiding zijn zodat de Brusselaar indirect niet wordt uitgesloten.

Er worden nauwelijks campagnes of communicatie gevoerd, wat nochtans nodig is om de Brusselaars te motiveren. De communicatie moet ook ten aanzien van professionals gebeuren.

De minister hoort in Brussel tandjes bij te steken want door de systematische verschraving van de aansluitingen en het zorgaanbod zal de Vlaamse sociale bescherming wegwijnen.

Er wordt gezegd dat dit allemaal over ideologie gaat en dat het Vlaams Belang de meerderheid voor zich uitdrijft, maar *Immanuel De Reuse* vindt dat de andere oppositiepartijen de hand in eigen boezem moeten steken. Bij hen gaat het ook over ideologie: iedereen welkom en vrijheid blijheid, waarbij iedereen zomaar in het systeem stapt dat betaald wordt door wie hier al is.

Jos D'Haese had het over de definitie van solidariteit en verwijt de meerderheid dat de solidariteit wordt uitgehold. De uitholling van solidariteit gebeurt door het draagvlak weg te nemen. Dat wordt duidelijk bij elke verkiezing want de mensen hebben het gehad. Iedereen is pro solidariteit, maar alles heeft een grens. Dit ontwerp van decreet ontzegt nieuwkomers geen solidariteit want ze kunnen er ook instappen, maar het zal inderdaad iets langer duren. Er wordt een bijdrage gevraagd waardoor het draagvlak zal vergroten.

Het Vlaams Belang zal zich inderdaad positief onthouden omdat er zaken in het ontwerp van decreet staan die niet snel genoeg gaan, bijvoorbeeld het uniek loket. Het Vlaams Belang is ook tegen de dossiertaks omdat mensen op een gemakkelijke manier toegang moeten hebben tot een tweede opinie indien dit gerechtvaardigd is.

Jeremie Vaneekhout had verwacht dat de meerderheid alsnog zou proberen om een antwoord te bieden op de systematische kritiek. Er voelt zich echter maar één lid geroepen om bepaalde keuzes te verdedigen en dat was *Immanuel De Reuse*. Het siert hem dat hij de moed heeft om dit te doen, maar het zegt ook veel.

De visie van *Jeremie Vaneekhout* op solidariteit is dat ook mensen die van elders uit de wereld naar hier komen, hier wettelijk verblijven en na een korte of lange periode zwaar zorgbehoevend worden, een vangnet hebben. Het is zijn rotsvaste

overtuiging dat als het op deze manier wordt uitgelegd, een grote groep van mensen in Vlaanderen daar absoluut geen probleem mee heeft. Dat is zijn drijfveer om aan politiek te doen.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1 tot en met 117

Artikel 1 tot en met 117 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

4. Tweede lezing

Artikel 1 tot en met 17

Artikel 1 tot en met 17 worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 18

Amendement nr. 1 van Hannes Anaf, Jeremie Vaneeckhout, Freya Van den Bossche, Ann De Martelaer, Conner Rousseau en Celia Groothedde strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Hannes Anaf zegt dat deze toelichting geldt voor de vijf amendementen die hij, gezien de discussie tijdens de algemene bespreking, logisch noemt. Dankzij deze tweede lezing wordt de meerderheid in de gelegenheid gesteld om goed na te denken. Met zijn amendementen legt hij een scherpe keuze voor. De meerderheid weerlegt kritiek telkens met een opsomming van de positieve aspecten in dit ontwerp van decreet. Over gevoelige aspecten zoals dossiertaks, inburgeringsvoorwaarde en verblijfsduur van minstens tien jaar blijft het begrijpelijkerwijze stil.

Tijdens de plenaire vergadering van 2 juni 2021 gaf de voorzitter van deze commissie aan dat er in de toekomst naar het Vlaams Belang geluisterd zal worden (*Hand. VI.Parl. 2020-21, nr. 34*). Hannes Anaf heeft evenwel de indruk dat er al goed is geluisterd naar het Vlaams Belang toen er tijdens de zomer van 2019 werd onderhandeld. Met zijn amendementen biedt hij de meerderheid de mogelijkheid om de drie genoemde bedenkelijke elementen te schrappen.

Jeremie Vaneeckhout herinnert eraan hoe Katrien Schryvers tijdens de algemene bespreking haar frustratie heeft geuit over het feit dat slechts enkele elementen uit het ontwerp van decreet worden belicht terwijl de essentie – de inkanteling van enkele sectoren in de Vlaamse sociale bescherming – over het hoofd wordt gezien. De spreker bevestigt dat hij die doelstelling, zij het met enkele praktische vragen, kan steunen. Hij suggereert met twee ontwerpen van decreet te werken: een eerste ontwerp over de toekomst van de Vlaamse sociale bescherming en de in te kantelen sectoren, en een tweede waarin enkele minder evidente en bedenkelijke keuzes worden gemaakt. Met zijn amendementen maakt hij het mogelijk om het over de essentie te hebben en los te komen van enkele symboolbeslissingen.

Deze amendementen zijn een oplossing voor de juridisch wankelende aspecten in dit ontwerp van decreet. Los van de bedenkelijke keuzes zullen deze aspecten juridisch niet stand houden. Met deze tweede lezing wil hij de meerderheid een tweede kans geven om daaraan tegemoet te komen.

Immanuel De Reuse zegt dat zijn fractie de amendementen nr. 1 en 2 over inburgering niet kan goedkeuren. De amendementen nr. 3, 4 en 5 over de dossierkosten kunnen wel op haar instemming rekenen.

Hij verklaart zich niet akkoord met de opmerking dat slechts enkele aspecten zijn aangehaald tijdens de algemene bespreking want hij heeft het onder meer gehad over zorggarantie, BelRAI, uniek loket en zorgbudget voor ouderen met een zorgnood, en geduid waarom zijn fractie zich positief onthoudt in plaats van tegen te stemmen.

De opmerking dat er in de toekomst wel naar het Vlaams Belang geluisterd zal worden, is terecht. De essentie van een democratie is immers luisteren naar de kiezer. Het getuigt van democratische hygiëne dat er rekening wordt gehouden met het model waarvoor de kiezer opteert. De spreker is daarom tevreden over dit ontwerp van decreet.

Katrien Schryvers beaamt dat ze tijdens de algemene bespreking heeft verwezen naar enkele belangrijke punten in dit ontwerp van decreet omdat de oppositie de nadruk te sterk op slechts enkele aspecten legt. Ze is tevreden dat de oppositie het belang van dit ontwerp van decreet ondertussen ook erkent, hoewel dat niet uit het stemgedrag blijkt.

Over de elementen die in de amendementen naar voren worden geschoven, is tijdens de algemene bespreking van gedachten gewisseld. Wat toen door de verschillende meerderheidsfracties en minister Wouter Beke is gezegd, zal ze niet herhalen.

Lorin Parys merkt een rode draad in de wijze waarop oppositie wordt gevoerd. Links geeft de meerderheid de kans om berouw te tonen over haar fouten door de amendementen goed te keuren. De spreker geeft aan niet onder de indruk te zijn van dergelijke arrogantie. Rechts is ervan overtuigd dat het binnenkort baas wordt en de lakens kan uitdelen. In een parlement kan elkeen vrijuit aangeven wat er op de lever ligt. De meerderheid maakt echter enkele heldere, sociale, solidaire en onderbouwde keuzes.

Maurits Vande Reyde stelt tevreden vast dat de tweede lezing verhelderend is voor de oppositie omdat ze uiteindelijk toch amendementen heeft ingediend. Hij is evenwel nog steeds niet overtuigd omdat de oppositie bij dezelfde argumenten blijft zweren. Hij ontkent met dit ontwerp van decreet extreemrechts achterna te willen lopen, en betreurt dat de oppositie ervoor opteert om over dergelijk belangrijk ontwerp van decreet in stereotypes te spreken. Hij kan deze amendementen niet goedkeuren.

Jos D'Haese betreurt dat geen enkel inhoudelijk argument is beantwoord tijdens de algemene bespreking. Het is goed dat de zaken op scherp worden gesteld met deze amendementen. Hij kan ze tijdens de commissiebespreking niet goedkeuren maar geeft aan dat wel te zullen doen, mochten ze opnieuw ingediend worden tijdens de plenaire bespreking.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 18 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 19 en 20

Artikel 19 en 20 worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Artikel 21

Amendement nr. 2 van Hannes Anaf, Jeremie Vaneeckhout, Freya Van den Bossche, Ann De Martelaer, Conner Rousseau en Celia Groothedde strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Amendement nr. 2 wordt verworpen met 12 stemmen tegen 3.

Artikel 21 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Artikel 22 tot en met 42

Artikel 22 tot en met 42 worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Artikel 43

Amendement nr. 3 van Hannes Anaf, Jeremie Vaneeckhout, Freya Van den Bossche, Ann De Martelaer, Conner Rousseau en Celia Groothedde strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Amendement nr. 3 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 6.

Artikel 43 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 6.

Artikel 44 en 45

Artikel 44 en 45 worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Artikel 46

Amendement nr. 4 van Hannes Anaf, Jeremie Vaneeckhout, Freya Van den Bossche, Ann De Martelaer, Conner Rousseau en Celia Groothedde strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Amendement nr. 4 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 6.

Artikel 46 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 6.

Artikel 47

Artikel 47 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

Artikel 48

Amendement nr. 5 van Hannes Anaf, Jeremie Vaneeckhout, Freya Van den Bossche, Ann De Martelaer, Conner Rousseau en Celia Groothedde strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Amendement nr. 5 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 6.

Artikel 48 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 6.

Artikel 49 tot en met 117

Artikel 49 tot en met 117 worden zonder opmerkingen aangenomen met 12 stemmen tegen 3.

5. Stemming over het geheel

Het ontwerp van decreet wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

Stefaan SINTOBIN,
voorzitter

Katrien SCHRYVERS
Tine VAN DER VLOET
Ann DE MARTELAER,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

BelRAI	verzamelnaam voor de Belgische vertaling en informatisering van de interRAI (instrumenten basiseerstelijnschaal en Resident Assessment Instrument)
CAW	centrum algemeen welzijnswerk
CGG	centrum voor geestelijke gezondheidszorg
IMC	interministeriële conferentie
MBE	multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
RIZIV	Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
rvt	rust- en verzorgingstehuis
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VSB	Vlaamse sociale bescherming
WVG	Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (beleidsdomein van de Vlaamse overheid)